

Stroje na výrobu chudáků

Reportéři MF DNES prohráli pár stokorun na kvízomatech, na které je zatím zákon krátký.

Když se řekne "nelegální herna", každý si představí tmavé doupě bez oken, kam pouští štamgasty přes zamřížované dveře vyholená gorila a každého důkladně prolustruje. Jenže herna s automaty, které se pohybují na hraně zákona, může vypadat jako normální hospoda. Jen má za výčepem ještě jedny dveře do přetopené místnosti, kde to bliká a svítí všemi barvami.

Vstupujeme s Januszem Konieczným z Nadačního fondu proti korupci do jedné takové herny v Praze - Ďáblicích a vmísíme se mezi štamgasty. Chvilí pozorujeme důchodce, který sedí u kvízomatu a prohrává jednu bankovku za druhou. (Mince už dávno do moderních přístrojů házet nejde.) Vysvětluje nám, že bere plat i důchod. Tak snad může jednou za měsíc utratit 200 korun za hazard. Jenže po druhé vsazené dvoustovce mu tu historku pomalu přestáváme věřit.

Hazardní puzzle

My máme pro začátek stokorunu, s níž sedáme k "vlastnímu" kvízomatu, abychom zkusili štěstí. Místo očekávané otázky na úvod musím na displeji složit puzzle. Pokusím se dát dohromady fotku zasněžené hory, což se mi v časovém limitu nepodaří, ale automat to nevdá a pouští mě dál. Na rozdíl od nedaleko sedícího pána tlačítko poctivě mačkám, i když pohyby obrázků na displeji moc nechápu.

Po chvíli to vypadá, že vyhrávám, protože kredit stoupá.

Když kredit dosáhne 120 korun, rozhodnu se vyzvednout si výhru. K tomu, aby člověk peníze dostal, musí zavolat obsluhu herny. Z automatů už se dávno jen tak peníze nesypou. Obsluha mě informuje, že výhry se vyplácejí, jen když dosahují násobku padesáti korun. Jakmile jsem tedy zpátky na stovce, hlásím se o vyplacení podruhé. Přichází servírka, otevírá automat klíčem, jenže se ukazuje, že ani ona neví, jak přesně výhru vybrat.

Na vyhrávání tady zjevně nejsou moc zařízení. Nakonec to vzdává a přináší mi stovku od výčepu. Jedeme do centra.

Palec na čtečku a hrát

Kasino Admiral na Václavském náměstí je opakem Ďáblic a příkladem herny, která všechny povinnosti splňuje. Registrace jednoho hráče tam trvá deset minut. Začíná vyplněním formuláře, kam člověk musí napsat adresu, e-mail i telefonní číslo.

Navíc se musí nechat vyfotit a dotknout se čtečky otisků prstů. Otisk palce pak slouží jako identifikace při vstupu do herny a příkládá se u turniketu. Tady svoji stovku prohráváme asi nejrychleji. Za pár minut je hotovo a hrneme se ven. Připadám si trochu provinile, že po vši té registraci jsme tu nechali jen relativně malý obnos, ale panu správci to nevdá. Kromě nás byli v podniku ještě další dva lidé, nepočítáme-li hlídku městské policie. Jeden obcházel hernu a snažil se za 200 korun prodat mobil. Jakmile přišli strážníci, zmizel v podchodu metra. Druhá zákaznice si do herny k automatu odskočila jen na deset minut, asi jako si lidé dají kuřáckou pauzu.

Zlatý kůň

Podnik na Dejvickém náměstí nám vytipoval Janusz Konieczny, ale mezitím ho zavřeli. Naší poslední štací se proto stává herna u metra Hradčanská.

Zdejší barmance se zdáme podezřelí, protože nás po chvíli přichází zkontrolovat a pak už raději nechá otevřené dveře mezi hernou a barem. Zde nás vítá nový typ kvízomatu Golden Horse (Zlatý kůň), který nezná ani "lovec automatů" Konieczny.

Přístroj se snaží vzbudit dojem, že jde o logickou hru, nikoli hazard. Na displeji svítí asi tisíc sekvencí devíti obrázků, z nichž některé mají být výherní. (Vysvětlení herního principu kvízomatu Golden Horse najdete v rozhovoru na protější straně.) Pravidla logické hry jsou tak složitá a nesrozumitelná stejně jako manuál, že je většina lidí ignoruje a používá přístroj jako klasický automat.

O několik dní později se vracím do první navštívené herny v Ďáblicích. Tentokrát se představím jako novinář a ptám se barmanky, jak se vyrovnává s novým zákonem, který ukládá personálu poctivé herny chtít po lidech občanský průkaz. "V pohodě, co se dá dělat," reaguje hospodská.

Když namítnu, že jsme tam byli před pár dny a nikdo po nás nic nechtěl, paní odpoví, ať zbytek vyřídím s její zkušenější kolegyní, která přijde pozdě večer.

Virtuální kasino

Konieczny mi následně vysvětluje, že majitelé těchto heren si obvykle myslí, že když provozují takzvané kvízomaty (přístroje s vědomostní otázkou), je na ně zákon krátký.

"Trvá to ale jenom o trochu déle, než dostanou u soudu pokutu," říká Konieczny, který herny mapuje už dva roky. Kasina objevuje paradoxně i ve městech, která už dávno vyhlásila "nulovou toleranci hazardu". Buď jim dobíhá povolení nebo prostě nerespektují pravidla.

„Na Praze 2 byla vyhlášena nulová tolerance hodně dávno, ale ještě před rokem tam měli dvacítku přístrojů," tvrdí Konieczny. Hráčské podniky dělí do několika skupin a "kvízomatová herna", která se neschovává, je jen jednou z nich.

Zažil kluby, kam pustili jen registrované členy. Narazil i na hernu, kde si několik dní ověřovali z interního seznamu, jestli není policista.

Jeden podnikatel v hazardu Koniecznému dokonce popsal, jak bude vypadat "herna budoucnosti", aby mu ilustroval marnost boje s hazardem. Má fungovat ve virtuální realitě. "Zákazník dostane v baru brýle, nasadí si je a před očima bude mít ty válce v automatu, zatímco policista při razii nic neuvidí," říká Konieczny.

17.2.2018

Zdroj: DNES